

Rondreis door Denemarken

Door

Peter Braxhoofden

Waarom dit Boek?

Lydia, mijn vrouw, en ik hebben in Denemarken veel leuke vakanties mogen beleven. In de eerste jaren waren we met onze kinderen regelmatig te vinden in 1 van de vele vakantiehuizen die er te huur staan. En we kregen zo liefde voor het land. De eerste keer logeerden we op Fanø een Noordzee eiland en daarna aan de Oostzee kust, maar toen we de westkust ontdekten waren we verkocht. De onstuimigheid van de zee, de haventjes, de duinen met de ongerepteheid. De rust bijvoorbeeld op het strand. Als je in het voorjaar gaat, kun je er helemaal alleen zijn. Dat was het mooiste wat we tegen kwamen aan de Noordzeekust en we zijn jaren achtereen langs die westkust in vakantiehuizen getrokken om plezier te hebben. Door onze verhalen kwamen er ook vrienden mee en dus werd het gehuurde huis wat groter. Vaak met een sauna en soms met een binnenzwembad. Ja de luxe van deze huurhuizen sprak ons aan en via “Dan Sommer” bespraken we het huis dan. Nooit klachten gehad. Die organisatie houdt controle op de huizen en ook tijdens je verblijf op de kwaliteit van het zwembadwater als je dat in het huis hebt. Alles perfect geregeld en zelfs het weer was perfect. In al die jaren misschien maar 1 flinke regenbui gehad, in Ribe, bijna ongelooflijk. In de periode april/mei zijn we het vaakst geweest en dan denk je dat je naar het noorden gaat, vanuit Nederland, dus zal het wel fris zijn. Maar wij hadden de meeste dagen zon en lagen in de zwemkleding op het strand met een temperatuur van rond de 25 graden. Konden ook de zee in met een goede temperatuur, alleen opletten omdat die hier wat wilder is dan in Nederland. Als we terug kwamen in Nederland vroegen ze ons of we naar Spanje waren geweest. Men kon er niet bij dat het weer in het noorden zo goed kon zijn. Dus nu weet iedereen het !

Later hadden we een camper aangeschaft en gingen we met de camper rond. Ook toen hebben we genoten van de hoge kwaliteit van de campings met al hun voorzieningen. Soms ook met

sauna en zeker heel goed sanitair en altijd kun je er je watervoorraad bijvullen en je afval in een container kwijt. Er is zelfs een tijd geweest dat we serieus dachten om in Denemarken te gaan wonen, maar vanwege werk en de taal is dat het niet geworden. Helaas heb ik geen talenknobbel en ik was toen werkzaam in de automatisering met veel interne opleidingen, die eigenlijk alleen aansloten bij het bedrijf waar ik destijds werkzaam was. Maar de ruimte voor een onbezorgd leven is zeker te vinden in Denemarken. Enkele jaren later zijn we naar Suriname geëmigreerd, waarbij het voordeel van de taal was doorslaggevend was.

In dit boek beschrijf ik delen waar we allemaal zelf zijn geweest. In elk plaatsje wat genoemd is zijn we geweest en elke stuk natuurschoon wat we tegenkwamen is een streling voor het oog. Het is een ervaring over de jaar heen, maar dat maakt voor nu niets uit. Als ik heden ten dage kijk naar beelden op tv of naar foto's van Denemarken, dan is er op het oog weinig verandert. In de techniek wel denk ik, want Denemarken loopt op innovatief gebied voorop in Europa. Volkomen selfsupporting met alles, of je het nu hebt over windenergie met groene stroom of over het verkeer. Alles is overwogen bedacht en uitgevoerd.

Plezier bij het lezen en het plannen van de volgende vakantie. Ik heb het beschreven als een rondrit begonnen bij binnenkomst aan de Duits/Deense grens bij Flensburg, en die eindigt met de oversteek met de veerboot van Denemarken terug naar Duitsland bij Lübeck.

Als idee voor deze rondreis stond "De Marguerit route" model.

"De Marguerit route" is een autoroute door heel Denemarken die je langs heel veel leuke plekken laat komen. Als je echt geen werk meer hebt kun je in een paar maanden de hele route rijden, want vaak zal je uitstappen en op een mooie plek blijven slapen, dat is ons in elk geval gebeurd. Het is daardoor bijna onmogelijk in een gewone vakantie de hele route te

rijden. Verdeel het dan over een paar jaar. Er is een boekje met plattegrond te koop bij

“Toeristische uitgeverij HUGO- Service” onder ISBN nummer 90-801344 1-4.

Dat zal zeker een hulp zijn voor je eigen planning.

Wij hebben de route in delen gereden en in dit boek zullen we eerst het gedeelte over Jutland bespreken en later naar de eilanden, waar Odense en Kopenhagen op liggen.

Je komt via Duitsland de grens over bij Flensburg en de eerste keer zouden we naar Fanø gaan. We hadden toen nog geen huis gehuurd, maar een appartement bij Fanø Bad. De rit vanaf de grens gaat via een goed geasfalteerde weg. Alle wegen zijn trouwens in topconditie. Een plaats waar we zeken nog eens terug zouden komen is Ribe. Nu moesten we er vrij snel doorheen, want we moesten de veerboot halen om op tijd te zijn. Maar ik beloof je ik kom er later op terug.

De Veerboot is een uitje voor de kinderen. Zeg nu zelf, wanneer ga je met de auto op de boot in Nederland. Ja als je bij een van de grote rivieren woont, zou het kunnen, maar neem je daar de tijd dan voor? Waarschijnlijk niet, want we zijn een gehaast volk. Wij nemen nergens meer de tijd voor, zelfs niet om van rust en natuur te genieten. Alles moet gisteren klaar en als er een snelweg is, die alles overslaat, omdat er geen afslag is, vinden we het prima. Liefst met 130, of nog sneller maar dat kan duur worden. Nee de oude Hollandse “liever morgen dan vandaag” stelling is in de middeleeuwen al ondergraven en daar hebben we dus geen last meer van. Alleen als je dan eens bij vrienden zit en je verhalen hoort over pittoreske plaatsjes kom je soms tot de ontdekking dat je het vanaf de snelheid met een kruissnelheid van 130 wel ergens op een bord hebt zien staan of misschien zelfs nog wel in de verte het dorpje hebt zien liggen. Jammer van deze gemiste kans. Nou dat kan je in Denemarken bijna niet overkomen, want zodra je de snelweg E45 bij Kiplev verlaat om via weg 8 naar de westkust te rijden kom

je alle dorpjes gewoon tegen. Sterker je rijdt door de meeste heen. Mooie namen zoals Tinglev, Saksborg, Een wat groter zoals Tønder. Daar pak je weg 11 naar het noorden, want via Ribe is je doel vandaag Esbjerg.

Daar kun je namelijk op de veerboot naar Fanø stappen en dat was ons vakantieoel van dit moment. Kijk ik hoef geen plattegrondjes meer in het boek te zetten, want we hebben tegenwoordig natuurlijk allemaal GoogleMaps, maar vroeger was dat natuurlijk anders. Dan ging je terplekke een kaart van de omgeving kopen om juist al die kleine dorpjes te vinden. Ook is de toegevoegde waarde van de ANWB met hun routekaarten niet meer aanwezig, maar die nostalgie hebben wij nog wel meegemaakt. Voor mijn leeftijdsgenoten nog even terug in de tijd. Hoe leuk was het niet als jij mocht rijden en je vrouw de kaart las (of andersom) pret voor 10, maar som ook ergernis als de kaartlezer het toch niet helemaal perfect had gedaan. Je kunt dit niet uitleggen aan je kinderen maar wellicht heb je er zelf nog een trauma van overgehouden. Ja, een cursus kaartlezen was zeker geen luxe in die tijd, het

kon je vele kilometers omrijden besparen en de sfeer was ook gelijk een stuk beter als je nog op de route zat. Nog een mogelijkheid is, je vrouw achter het stuur te zetten, maar ja dat is een keuze.

Onze kinderen achterin begonnen dan te zingen en dat vond je nog leuk ook, maar oh wee, als de door de cadans de verkeerde afrit had genomen. Dan vloog het cassettebandje bijna het raam uit en was het tijd voor 2 minuten stilte.

Oké, nu weer serieus. We zijn onderweg naar de veerboot en gelukkig zijn we op tijd. Was wel een pittig prijsje, bijna even duur als een tank benzine zeiden we nog, maar daar had je niets aan, want je auto doet het niet op zee. Na 15 minuten ben je er, en dan is het 1 weg. Eenmaal op het eilandje ben je dus snel op je logeeradres. Fanø Bad heeft een subtropisch zwembad en dat is super voor kinderen, zeker als je nog vroeg in het voorjaar gaat.

Het leuke van Fanø is dat je als je het eiland rond wilt rijden heen over de weg gaat en terug over het strand. Het is vrij breed dus ruimte genoeg, maar op zich is het wel een belevenis, met de auto over het strand. Onderweg kun je genieten van de duinenkust en af en toe een stop maken. Pas wel op met stuifzand, en zeker als je via een tussenweg naar een dorpje wil rijden. Wij zaten met de camper een keer vast op het strand, in het mulle zand. Gelukkig duurde het niet lang, want er is altijd wel iemand met een helpende hand, maar als je pech hebt sta je wel alleen en dan moet je hem uitgraven.

Wij hadden tijdens ons eerste bezoek de auto, een Suzuki SJ413, een soort van Jeep waarvan het dak helemaal open kon. Dit was echt leuk op het strand. Ik schreef al dat we een appartement hadden gehuurd. We hebben toen ook fietsen gehuurd en dat was wel grappig. Ik als Hagenees zag natuurlijk direct dat er geen sloten aan de fietsen hingen, dus vroeg er na. Mijnheer dat hoeft hier niet. Zet de fiets gewoon tegen een hek of boom. Niemand neemt hier een fiets van een ander mee, we zitten op een eiland en we zorgen voor elkaar. Ik moest even wennen, maar zo is het inderdaad, men zorgt voor elkaar.

Als bezienswaardigheid kun je naar een speelgoedmuseum en aan de zuidkant is ook nog een molen te bekijken. Verder is een fietstocht een prima idee. Je rijdt dan in een rustig tempo door een geweldige mooie natuur van duinen afgewisseld met bos en water. Kijk wel even